

NEJEDEM K BABIÄŔECE, JEDEM NA VÄŔCHOD - I.

PÄŔtek, 16 kvÄŔten 2008

Je to nÄŔco víc neÄŔ rok, co pÄŔi mladŔí bratr a pravil, ÄŔ jsme v takovém vÄŔku, kdy je potÄŔeba u nÄŔjakou blbost. A to by mohla být cesta do ÄŔíny a Tibetu. ZpoÄŔátku jsem myslela, ÄŔe mi to ÄŔíká jen tak ze zdvoÄŔlosti velký cestovatel - kdyÄŔ jsem spíŔe zápečník s latentními sice sklony, ale nÄŔjak na mé cestování nikdy nebyla situace ani finance.

Brácha v ÄŔínÄŔ uÄŔ dvakrát byl, asi Ŕet let se uÄŔi ÄŔínsky, tak nic prý není problém, víza zaÄŔídí. Pojede on dcery; jo, a bude rád, kdyÄŔ i já a pÄŔipadnÄŔ nÄŔkdo se mnou. Nakonec se mnou jely moje dvÄŔ dÄŔti. TakÄŔe nás bylo Ŕet, vÄŔkové rozpÄŔí 15 - 50 let, ÄŔyÄŔí baby, dva chlapi. ItinerÄŔ: Tam - letecky Praha - Brusel - Peking. Vlak P Lhasa. Tam nÄŔkolik dní, pak, a to uÄŔ si musíme sehnat na místÄŔ, nÄŔkolikadenní výlet do Západního Tibetu k hoÄŔme Kaila tam trek, nejposvátnÄŔjŔ pouÄŔ kolem ní. Poté jezero Manasarovar. ZpÄŔt - návrat do Lhasy, vlakem zpÄŔt do ÄŔíny, zastávka v Xian, terakotová armáda, pak na nejvýhodnÄŔjŔ výbÄŔek Velké zdi, co konÄŔí v moÄŔí a pak uÄŔ Peki mÄŔsto a domÄŔ... Celá cesta se mÄŔla odehrät v prÄŔbÄŔhu cca pÄŔti týdnÄŔ na vrcholu léta mezi pÄŔlkou ÄŔervence a srpna. Náklady: SluŔné, mohla jsem mít nové auto, ale takhle se mi zas podaÄŔilo oslavit mou první "sátku" v Tibetu, takÄŔe nelituji. A taky: nebyl to organizovaný zájezd cestovní kancelÄŔí. PÄŔes cestovku jsme zajistili jen spací vlak do Lhasy a kontakt na tibetskou cestovku, která nám zajistila ubytování a první tÄŔi dny prÄŔvodce anglicky mluvícího po Lhasě. Pak i dalŔí vÄŔci, ale to aÄŔ po pÄŔímém jednání tam. Evropa je nudná. V Pekingu to zaÄŔalo dojmy: KÄŔe nedoletÄŔl bÄŔl. ZÄŔstal v Bruselu. Bude tu snad dalŔí den. JenÄŔe nám jel veÄŔer vlak do Lhasy. Zkrátím to, pÄŔátelÄŔ, po týdnÄŔ bÄŔl skuteÄŔnÄŔ docestoval. Pak uÄŔ byl alespoÄŔ na stejném kontinentÄŔ... Tou dobou jsme uÄŔ zvaÄŔovali nákup náhradní základní výbavy; mimochodem je to ve Lhasě moÄŔné, jsou tam obchody Nike, Adidas a podobné znaÄŔky. V Pekingu bylo horko, my unavení, ÄŔasový posun na nás tvrdÄŔ zapracoval. DvÄŔ hodiny jsme hledali onu kancelÄŔ, kde pro nás mÄŔli jízdenky na vlak. Sám Peking je nepÄŔehledné velkomÄŔsto, plné sklobetonových palÄŔ, ve kterých nic není. Jsou tam dÄŔlníci a rekonstruuji, snad tedy... První dojem: pravý ÄŔivot kypí stranou, v uliÄŔkách zvaných kchutung, kde jsou jednopatrové domky, pÄŔed nimi docela pÄŔkná auta, i lidé sluŔnÄŔ obleÄŔení. Na ulici holiÄŔ, jinak hospÄŔdky, veÄŔejný WC; protoÄŔe - pÄŔedstavte si - domácnosti nemají vlastní soc. zaÄŔízení. PrÄŔhledy do chudých praŔných dvorkÄŔ kontrastují s jinak pÄŔkným zevnÄŔjŔkem aut i obyvatel. Pak následovala cesta taxíkem do Pupku, coÄŔ je obchoÄŔák, ale nevidÄŔli jsme tam nic moc. Vedle je park u ChrÁmu nebes - a tam jsme totÄŔnÄŔ zvadli. Spali a spali na trávníku... Kolem nás tancovali lidi s vÄŔjíÄŔema, hráli na ÄŔínskou harfu a jeden strejda nám na ni dokonce zahrál pro potÄŔení StraussÄŔv valÄŔík. JeŔtÄŔ hrají nÄŔjakou společenskou hru se samým tleskáním a volá pÄŔidávají se postupnÄŔ noví a noví, stojí pak v nÄŔkolika kruzích. Princip jsme nepochopili. S veÄŔerem jsme se odebrali na západní nádraÄŔí. Je obrovské, s halou a terminálem skoro jak na letiŔti. S mnoÄŔstvím lidí, s pÄŔedlouhým ÄŔekáním tak hraním karet. ÄŔíÄŔani jsou hraví, takÄŔe se zájmem pozorovali, jak hrajeme prŔí. KrouÄŔila kolem nás skupina holiÄŔek, pÄŔibíhaly a anglicky zdravily a zas utekly; zÄŔejmÄŔ si nás zkouŔely, jestli to na bÄŔlochy fuguje. A pak koneÄŔnÄŔ pÄŔijel náŔ vlak, je pÄŔed námi nová traÄŔ... pojedeme dlouhých osmaÄŔtyÄŔicet hodin ... IGRAINE (na klikejte)